

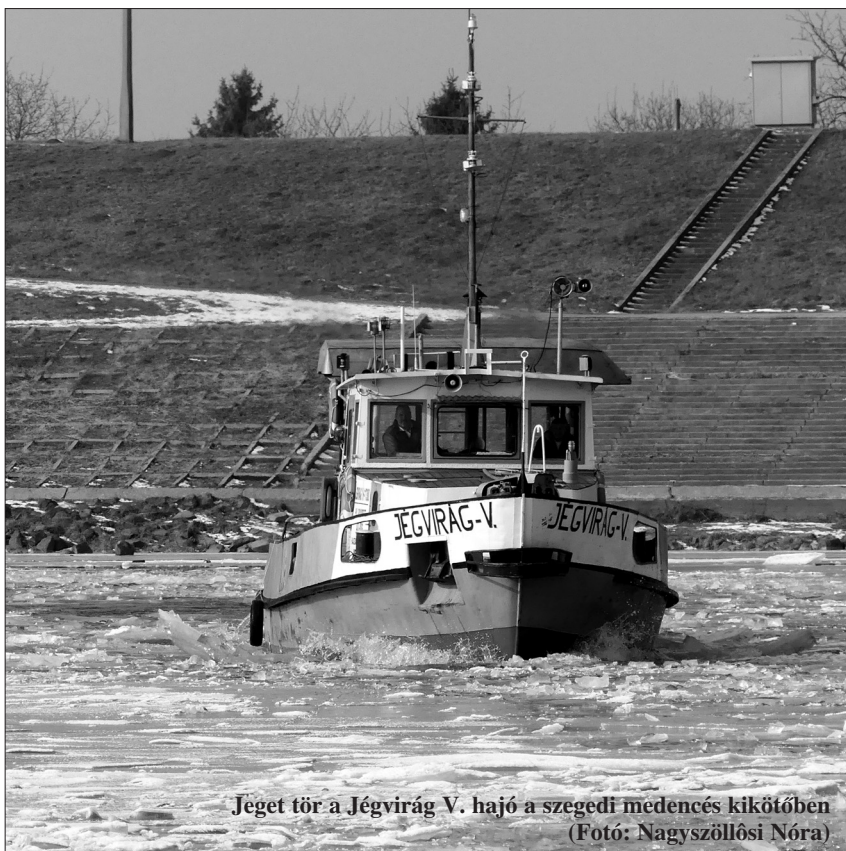
Az alsó-tiszai jégvédekezés kronológiája

A Jégvirág V. kikötői kiszolgáló hajó 2016 decemberétől a szegedi medencés kikötőben hajtott végre jégtörési munkákat az ott veszteglő úszóművek védelme, valamint a jégtörő hajók folyóra kijutásának biztosítása érdekében.

A 2016. december–2017. február közötti időszak hidrológiai és meteorológiai viszonyai következtében az alsó-tiszai szakaszon is levonuló jeges árhullám jégtörő-hajóink bevetését és III. fokú árvízvédelmi készültség elrendelését is indokolta.

Januárban mind a nappali, mind pedig az éjszakai hőmérsékletek tartósan fagypont alá süllyedtek, melynek következtében 2017. január 12-től az Ativíz teljes folyószakaszán gyakorlatilag összefüggő állójég alakult ki, s ez az állapot január 31-ig állt fenn. A kialakult jéghelyzetre tekintettel 2017. január 27-én 16 órától az igazgatóság kezelésében lévő Tisza-szakaszon (159,6–253,8 fkm) I. fokú jeges árvíz elleni védelmi készültséget rendelt el az Országos Műszaki Irányító Törzs.

A február eleji jelentős felmelegedés hatására a hónap közepére már csak Csongrád térségében volt tapasztalható állójég, míg Csongrád és a déli országhatár

Jéget tör a Jégvirág V. hajó a szegedi medencés kikötőben
(Fotó: Nagyszöllősi Nóra)

Torlódott állójég a csongrádi pontonhídnál (Fotó: Dési Gábor)

közötti Tisza-szakasz vízfelülete jégmentes volt. A csongrádi pontonhídnál kialakult állójég a jelentős vízszintemelkedés (10 nap alatt 5 m) hatására sem változott számottevően.

A Jégtörő IV. hajóra 2017. február 15-én II. fokú jeges árvíz elleni készültséget rendeltek el; a hajó üzemanyagtartályát feltöltötték, majd menetkész állapotban a kijelölt állomáshelyén, a szegedi medencés kikötőben vesztegelt. Másnap, február 16-án 6 órától III. fokú jeges árvíz elleni készültséget rendeltek el, ezért a Jégtörő IV. hajó még a reggeli órákban elindult, és délután meg is érkezett Csongrád térségébe. Ott február 17-én reggel megkezdte a pontonhíd környezetében tapasztalt álló, kis mértékben feltorlódott jég feltörését.

A torlódott szakaszok megindítása egyrésztől lehetővé tette a Közép-Tiszáról érkező nagy mennyiségű zajló jég akadálymentes továbbhaladását, másrésztől segített a pontonhídelemek veszélyesnek minősített helyzetén is. (Folyt.: 2. oldal)

Az alsó-tiszai jégvédekezés kronológiája

(Folytatás az 1. oldalról)

A sikeres jégtörés a Jégtörő IV. hajó személyzete (Szűcs Balázs, Babarczi Tibor, Szegvári József, Liliom András, Pintér Gábor) erőt meghaladó munkájának volt köszönhető.

A jeges árhullámok kialakulása és főbb jellemzői korántsem jelezhetők olyan pontossággal előre, mint ahogy az a nyári árvizek esetében lehetséges, valamint a jeges árvizek mindig kiszámíthatatlan veszélyt is jelenthetnek. A 10/1997 KHVM rendelet értelmében („...jeges árvíz veszélye esetén a mértékadó vízállástól függetlenül magasabb készültségi fokozat is elrendelhető...”) a jég észlelése és nyomon követése érdekében az Ativízig működési területén lévő tiszai fővédvonalakon február 17-én 12 órától február 19-én 18 óráig III. fokú árvízvédelmi készültség volt érvényben.

A vízszintek nem érték el a töltéseket, de az árhullámmal érkező jégtömeg az úszó létesítményeket jelentősen terhelte. A sajtóban már előzetesen felhívta igazgatóságunk a vízfelület-használók figyelmét, hogy az úszóművek rögzítéseit fokozottan ellenőrizték, azokat szükség esetén erősítsék meg annak érdekében, hogy az úszóművek ne szabaduljanak el és a vízfelületeken megjelenő úszó jégtáblák azokban kárt ne okozzanak.

A korábban Tiszakécske környezetében megrekedt jégtorlasz február 18-án 9:15-kor teljes szelvényében megindult. Az Ativízig területéhez tartozó 94,2 km hosszú Tisza-szakasz felső határánál (253,8 fkm) az említett torlaszból származó jég 100%-ot megközelítő zajlás formájában jelent meg. Az alsó-tiszai szakasz felső szelvényeiben a jég mozgási sebességét

Munkában a Jégtörő IV. hajó Csongrád térségében (Fotó: dr. Benyhe Balázs)

6 km/h körül mérték kollégáink. Az apadó tendencia és a csökkenő felszínesítés következtében a zajlás sebessége a déli országhatárhoz közeledve hozzávetőleg 5 km/h-ra csökkent.

A hajók által végzett korábbi beavatkozásoknak köszönhetően a jégtömeget jégmentes folyószakaszok várták. Ilyen körülmények között a jég a kezelésünkbe tartozó folyószakaszon nem állt meg, torlódás és torlasz nem képződött – még a fokozott figyelemmel kísért, jegesárvíz-elhárítási tervünkben szereplő, jégmegállásra hajlamos folyószakaszokon sem.

Kezdetben szennyeződtéstől mentesen érkezett a zajló jég, azonban a kialakult „jégcsóva” a közép-prészen és a végén jelentős mennyiségű kátrét, roncsolt úszóműrészeket és hulladékot tartalmazott. A vízminőségi kárelhárítási készültség elrendelése mindenképpen indokolt volt. A jégzajlás területünkön jelentősebb károko-

zás nélkül vonult le, a déli országhatárt, a 159,600 fkm szelvényt 2017. február 19-én 18 óra környékén hagyta el.

Mivel az igazgatóság két jégtörő hajójának kijelölt veszteglési helye a jégmegállásra hajlamos kanyarulatok által szabdaltszerű folyó magyarországi és Ativízig kezelésű mederszakaszának alsóbb szelvényében található, az Országos Vízügyi Főigazgatóságnak javaslatot tettünk egy Szentés térségében kialakítandó téli állomáshelyre, valamint további két jégtörő hajó beszerzésére.

A javasolt hajózási bázisról egyrészt kiszolgálhatóak lennének a Mindszent, Szentés és Csongrád térségében folyószakaszok, másrészt jégtörési segítségnyújtás igénye esetén elérhető távolságban lenne a Kötivíz (Szolnok) kezelésében lévő folyószakasz Szolnok alatti része is.

Sári Csaba

Katréval, hulladékkal kísért jégzajlás Szegednél (Fotó: dr. Benyhe Balázs)

III. fokú vízminőség-védelmi kárelhárítás a jeges ár után

2017 elején a Tiszán a sokéves átlag alatti hőmérséklet hatására állójég alakult ki, mely több hétig fennmaradt. A hirtelen jött felmelegedés hatására az állójég fokozatosan mozogni kezdett, és zajló jég formájában vonult le a Tisza teljes szakaszán. A levonulás alatt jégtorlódások keletkeztek a Tiszán és a Maroson. Ezek hatására visszaduzzasztás alakult ki, a hullámterek egy részét elöntötte a víz, s oda a levonuló árhullámokkal szennyező anyagok kerültek.

A jég levonulása után a hullámtéren és a folyó partján fennakadt szennyező anyagok közegészségügyi és vízminőség-védelmi kockázata miatt 2017. február 17-én elrendelték a jeges árvízvédelmi fokozattal párhuzamosan az I. fokú, majd február 28-án a III. fokú vízminőség-védelmi fokozatot, mely 2017. április 7-ig tartott.

A jég levonulása után a hullámtéren és a folyók partján fennakadt szennyező anyagok (műanyag flakonok, háztartási hulladékok, fasszárúak) összegyűjtését végeztük. A vízvédelmi fokozat keretében megtisztítottuk a Tisza folyó hullámtérét.

A munkavégzés során veszélyes hulladékkal (vegyszer, gyógyszerkészítmények, stb.) nem volt dolgunk. A műanyag zsákokban elhelyezett hulladék 5 m³-es gyűjtőkonténerekbe került, ezek elszállítását, ártalmatlanítását a megbízott vállalkozók folyamatosan végezték.

A kárelhárítási műszaki beavatkozás zökkenőmentes volt, bár a változékony vízállás a folyó mentén nem mindig tette lehetővé a hatékony munkavégzést.

Magas vízállásnál az uszadék feltorlódott néhol az 1:1-es mederrézsűn lévő cserjesoron, s azt balesetveszély nélkül még csáklával sem lehetett tovább terelni. Igazgatóságunk fokozattal érintett szakaszairól megközelítőleg 315 m³ vegyes hulladékot szállítottak el.

A folyó morfológiai viszonyai miatt bármikor várható hulladék- és uszadéklerakódás, melynek eltávolítása állandó feladatot jelent a városok belterületi, frekventált részei mentén, a mederrézsűn és a

töltésselőtérben. Ezért fokozott figyelemmel szükséges ellátnunk a meder és a hullámtér folyamatos gépi fenntartását – a kézi erejű tisztítás mellett.

Nagy Ferenc–Vidács Livia

Nyereményből jutalom

2016 végén az Országos Vízügyi Főigazgatóság munkatársaiból álló lelkes társaság is részt vett az egyik hazai kereskedelmi televízió kvízműsorában. A négy tagú „Gátvéder” csapatnak különböző témákban kellett helytállnia a helyes válaszok megadásával. A játékokban összegyűjtött nyereményt felajánlották a vízügyi ágazatban kiemelkedő teljesítményt nyújtó kollégák elismerésére. E jutalomból részesült az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság egyik dolgozója, Geiszt László csatornaőr is. Dr. Kozák Péter igazgatótól vette át a felajánlott nyereményt. Kollégáinknak köszönjük eddigi munkáját és további sok sikert kívánunk!

Szöveg és fotó: N. N.

Év végi összegzés és elismerések az állománygyűlésen

**Az Ativízig vezetése
2016. december 12-én tartotta meg
az igazgatóság éves
állománygyűlését. Dr. Kozák Péter
igazgató a rendezvény első felében
összefoglaló tájékoztatót tartott
a szegedi vízügy
közalkalmazott dolgozóinak
az elmúlt év
legfontosabb igazgatósági
tevékenységeiről, eseményeiről.**

Az ismertető a következő témakörökre
tért ki 2016-ra vonatkozóan:

- gazdálkodási adatok;
- a 2016-os hidrológiai év eseményei;
- a Fenntartógép és Hajózási Szolgálat
tevékenysége;
- ár- és belvízvédekezés;
- az ár- és belvízvédelmi művek őszi fe-
lülvizsgálatának eredményei, tapasza-
latai;
- területi vízminőségi kárelhárítási ter-
vek;
- Mintavevő Munkacsoport munkája;
- Országos Közfoglalkoztatási Program;
- európai uniós projektek;
- személyzeti hírek, események, kitün-
tetések;
- Ativíziges nyári gyerektábor.

A beszámoló után elismerések átadása
következett. Az Alsó-Tisza-vidéki Vízü-
gyi Igazgatóság Reprezentációs Szabálya-
zata szerint a munkáltató a nyugdíjkorha-
tárt elérő munkavállaló részére emléktár-
gyat adományozhat, mellyel a példamuta-
tó vízügyi szolgálat, a kiemelkedő életpá-
lya, valamint a magas szintű szakmai kö-
zösségi tevékenység ismerhető el.

2016-ban öt kollégánk részesült juta-
lomban. Dr. Kozák Péter igazgató, Gaz-

dag Erzsébet gazdasági igazgatóhelyettes
és Kádár Mihály műszaki igazgatóhelyet-
tes egyedi gravírozású karórákat és az
igazgatóság logójával ellátott arany pe-
csétgyűrűket adott át az arra érdemes kol-
légáknak.

Egyedi gravírozású karórát kapott *And-
rikó Imre*, aki 1970. március 2-án mint se-
gédmunkás kezdte meg munkáját a vízü-
gyi igazgatóságnál, a későbbiekben – egé-
szesen 1971-ig – kubikosként végezte fela-
datát, eközben részt vett az 1970-es nagy-
árvíz védekezési munkáiban is. Egy kis ki-
térő után, 1987-ben tért vissza igazgatósá-
gunkhoz telefonszerelőként, majd a Mű-
szaki Biztonsági Szolgálat hálózatkezelő-
jeként dolgozott 2004-ig. 2005-től áthe-
lyezéssel az Informatikai és Hírközlési
Osztályra került hálózatszerelő munkakör-
be, a későbbiekben pedig mint hírközlési
szerelő látta el feladatát nyugdíjba vonulá-
sáig. Kollégánk szakmai végzettségét te-
kintve autószerelő, illetve kisgépkész-
elő, szakmai ismereteit több ízben hasznosít-
ta az igazgatóságnál eltöltött éveiben.
Több ár- és belvízvédekezésben is részt
vett, köztük a 2013-as rendkívüli dunai
árvíznél is, akkor a bajai vízügyhöz vezé-
nyelték.

Igazi közösségi ember, akit kollégái
tiszteltek, megbecsültek. Andrikó Imre 29
évnél vízügyi szolgálat után, 2016. július
25-én vonult nyugállományba.

Szintén karóra jutalomban részesült
Berkó Antal. Kollégánk 1984. január 10-
én kezdte vízügyi szolgálatát csatornaka-
bantartó, gépkészítő munkakörben. 1985
tavaszán tette le a gát- és csatornaőri vizs-
gát. Először a sándorfalvi Nádastói csator-
naórájáról, majd 1986 decemberétől az

Algyői csatornaóráhánál, később pedig a
Mórahalmi csatornaórájáról területén látta
el a munkaköri feladatait. Számos ár-, és
belvízvédekezésben vett részt igazgatósá-
gunk és a társvízügyek területén is. Ki-
emelkedő volt aktív közreműködése 2002-
ben a Felső-Tisza vidékén, 2011-ben a
Sajó mentén, és 2013-ban a dunai védeke-
zésben. Több ízben kapott elismerést rész-
vételéért az ár- és belvízvédekezésben.
Hosszú évek óta aktív irányítónak vett
részt először a közmunka, majd a közfog-
lalkoztatási programokban.

Segítőkézsége, szorgalma, vezetőivel,
kollégáival a kapcsolata mindenkor kifo-
gástalan, példaértékű volt. Berkó Antal 32
év szolgálati idő után, 2016. június 16-án
vonult nyugdíjba.

Elismerésként Ativízig-logóval ellátott
aranygyűrűt kapott Kurucz Gyula, Sáfár
István és Temesvári Mihály.

Kurucz Gyula 1973. július 9-én került a
szegedi vízügy Gépzeméhez, gépjármű-
villamossági műszerészként. 1977 márci-
us 1-jével a Gépzem állományából a
Munkaügyi és Szociálpolitikai Osztályra
helyezték át előadói munkakörbe. 1979.
szeptember 5-től a Személyzeti és Oktatá-
si Osztályra került, ahol 1988-ban osztály-
vezetői kinevezést kapott. 1991-től a
Munkaügyi és Személyzeti Osztály veze-
tője, 1993-tól pedig az Igazgatási Osztály
Személyügyi Csoportjának vezetője lett,
később, 2005. április 1-től pedig az Igaz-
gatási Osztály (a jelenlegi Igazgatási és
Jogi Osztály) osztályvezető-helyettese lett
nyugdíjazásáig. 1994-ben tanácsosi, 2002-
ben főtanácsosi címet kapott.

Az igazgatóság személyi állományát
mindenkor jól ismerte. (Folyt.: 5. old.)

Andrikó Imre

Berkó Antal

Kurucz Gyula

Év végi összegzés és elismerések az állománygyűlésen

(Folytatás a 4. oldalról)

Rendszeres kapcsolatot tartott fenn munkatársaival. Aktív segítője és részese volt az igazgatóság szervezeti, személyügyi változásainak. Az Aktivízis szakszervezeti vezetésével, Közkalkalmazotti Tanácsával, az igazgatóság területén lévő hivatalok és társigazgatóságok munkaügyi szakembereivel is jó munkakapcsolatot ápol.

Kurucz Gyula a Szegedi Vízügyi Sportegyesület alapító tagja, több cikluson keresztül elnöke is volt. Kollégánk csapat-szellemű, magabiztos fellépésű, igazi közösségi ember. Munkája megbecsüléséül 1982-ben Miniszteri Elismerő Oklevél, 1984-ben Kiváló Dolgozó, 1986-ban Kiváló Munkáért, 2011-ben Alsó-Tisza Vidékért Emlékérem kitüntetésre lett, 2016-ban Kvassay Jenő Emlékérem miniszteri elismerésben részesült. Kurucz Gyula 43 év vízügyi szolgálat után, 2016. május 23-án vonult nyugállományba.

Sáfár István vízügyi szolgálatát 1991. április 1-jén kezdte meg gépkocsivezetőként, majd gépjármű-ügyintéző, később hajós munkakörben látta el a feladatát. 2014 óta a Fenntartógép és Hajózási Szolgálat dolgozója volt, munkájával jelentős szerepet vállalt abban, hogy az elavult igazgatósági hajók újra üzemképes állapotba kerüljenek, és így az Aktivízisnél a hajózási újra életképessé váljon. A hajóvezetési- és karbantartási feladatok mellett ellátta a titkársági vezénylés alá tartozó gépjárművek sofőri feladatait, valamint az ehhez kapcsolódó adminisztrációs tevékenységeket is. Részt vett az igazgatóság mezőgazdasági vízszolgáltatási, öntözési

feladatainak előkészítésében, végrehajtásában, elszámolásában. Védekezési időszakokban a Védelmi Szervezeti Beosztás szerinti technikai szolgálat tagja volt. Munkáját mindig nagy pontossággal, elhivatottsággal, precízen végezte mindenkor vezetőinek megelégedésére. Sáfár István 25 év vízügyi szolgálat után 2016. október 7-ével kezdte meg nyugdíjas éveit.

Temesvári Mihály 1978. július 17-én gyakornokként kezdte meg vízügyi szolgálatát az igazgatóság Gépüzeménél. 1982-től műhelyvezető, 1983–1992 között gépüzemvezető-helyettes volt. 1992-ben a Műszaki Biztonsági Szolgálat vezetőhelyettesévé nevezték ki, majd 1993-tól nyugdíjba vonulásáig ő látta el az MBSZ vezetői teendőit. 1998-ban az igazgatóság vezetése főtanácsosi címet adományozott számára.

Kollégánk kitűnő elméleti, szakmai és gyakorlati ismeretekkel rendelkezik, ezt bizonyítja igazgatóságunk energia-gazdálkodásában betöltött jelentős szerepe is. A műszaki fejlesztések előkészítésében, kivitelezésében aktív szerepet vállalt. Az elmúlt évtizedekben fő feladatát képezte a szivattyútelepek gépészeti-technológiai szerelési munkáinak szervezése, a szivattyúk tervezése, az általa vezetett egység termelési- és gazdálkodási feladatainak koordinálása, a környezetvédelmi, a vízkárelhárítási feladatok gépészeti szervezése, irányítása. Oktatói tevékenységet látott el a Környezetgazdálkodási Intézet, a VI-TUKI és az Aktivízis által szervezett tanfolyamokon, valamint több éven keresztül a szegedi vízügyes Széchenyi István Gimnázium és Szakközépiskolában is.

Ő készítette az Alsó-Lúdvári és az Orosházi szivattyútelep fejlesztése kapcsán a korszerű gépészeti terveket. Mint az MBSZ vezetője, közreműködése is példamutató volt a nemzetközi (szerb, román) vízkárelhárításban. Az elmúlt években meghatározó feladatai közé tartozott a belvízvédelmi szivattyúk és telepek karbantartása, javítása, üzemképességének biztosítása, valamint a szállítható szivattyúállomány rendszeres gondozása, a provizóriumok telepítése és ezek üzemelésének szervezése. Fontos tevékenységét képezte az igazgatóság védelmi terveinek korszerűsítése, a gépészeti felülvizsgálat digitalizálásának megkezdése.

Példamutató munkájáért több elismerésben is részesült: 1979 – Kiváló Ifjú Szakember, 1981 és 1983 – Kiváló Dolgozó, 1986 – Kiváló Munkáért, valamint emlékérem, 1999 – Miniszteri Emlékklap, 2003 – Miniszteri Ezüst Emlékérem, 2004 – Miniszteri Elismerő Oklevél és Alsó-Tisza Vidékért Emlékérem, 2005 – román miniszteri díszoklevél, 2006 – Miniszteri Ezüst Érdemérem és Csongrád Megyei Védelmi Bizottsági Emlékérem kitüntetésre kapott. 2016 novemberében a Csongrád Megyei Mérnöki Kamara Alkotói Díját vette át. Segítőkézsége, szorgalma, vezetőiével, kollégáival a kapcsolata mindig kifogástalan és példamutató volt. Temesvári Mihály 38 év vízügyi szolgálat után 2016. szeptember 28-án vonult nyugdíjba.

Kollégáinknak gratulálunk és az igazgatóság valamennyi munkatársa nevében kellemes nyugdíjas éveket és nagyon jó egészséget kívánunk!

Nagyszöllősi Nóra
Fotók: Fiala Károly

Sáfár István

Temesvári Mihály

*Kedves Olvasóink!
Az Aktivízis hírei
és lapunk
eddig megjelent
számai elolvashatóak
a www.ativizig.hu
internetes
oldalon*

Országos öntözési és vízrendezési konferencia

2017. február 22–24. között az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság adott otthont a soron következő Országos Öntözési és Vízrendezési Konferenciának, ahol a 12 vízügyi igazgatóság, valamint az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) szakemberei gyűltek össze, hogy közösen megvitassák a belvízvédelmi és vízrendezési, valamint öntözési szakágazat aktuális feladatait, problémáit és a jövőbeni célkitűzéseket.

Az első napon a résztvevő vendégek érkezését, regisztrációját követően az Ativízig vezetője tartotta meg a konferencia nyitóelőadását. Dr. Kozák Péter röviden bemutatta az igazgatóságot, annak működését és jellegzetességeit. Ezt követően Kolossváry Gábor, az OVF szakági főosztályvezetője köszöntötte a résztvevőket, majd Láng István, az OVF műszaki főigazgató-helyettese üdvözölte a megjelenteket, s előadásában beszélt a 2016. évi eredményekről, a vízkészlet-gazdálkodással kapcsolatos célokról, illetve az aszály-monitoringról.

A megnyitót követően Iványi Krisztinának, az OVF szakági osztályvezetőjének levezető elnökségével megkezdődtek a konferencia szakmai előadásai, melyek kiemelt témái voltak többek között a vagyonátvitel, a tározási lehetőségek vizsgálata és az új VIR-modul felülvizsgálata.

A második nap délelőttjén folytatódottak az előadások, amelyek középpontjában a BEKKA-projekt eredményei és továbblépési lehetőségei álltak, ezen kívül a határ menti együttműködés lehetőségeiről is átfogó képet kaptak a résztvevők.

Délután Harangozó Mária osztályvezető (OVF) vette át a levezető elnök szerepét és megnyitotta az öntözési értekezletet. Kádár Mihály, az Ativízig műszaki igazgatóhelyettese tartotta meg az értekezlet nyitóelőadását, amelyben bemutatta a sze-

gedi vízügy működési területét érintően, hogy milyen öntözésfejlesztési lehetőségek rejlenek a felszíni vízkészletben (főlső kép).

Napirendre kerültek többek között a VIZEK Mezőgazdasági Vízszolgáltatási Információs Keretrendszer aktuális feladatai, illetve a belvízvédelmet, vízrendezést és mezőgazdasági vízszolgáltatást érintő jogi szabályozás és változásai.

Délután igazgatóságunk munkatársainak kalauzolásával több helyszínt érintő szakmai kiránduláson vehettek részt a vendégek (az alsó képen).

A rendezvény harmadik és egyben záró napjának délelőttjén a 2017. évi öntözésfejlesztési feladatokról, a gyulai vízügyi igazgatóság öntözésüzemelési jellegzetességeiről, és a Vízkészletgazdálkodási Térségi Terv elkészítéséről tartottak beszámolót a kollégák.

Mi, szegediek nem hazudtoltuk meg magunkat, kellemes, időnként napsütéses időt biztosítottunk a háromnapos szakmai konferencia időtartamára. A rendezvény az ország különböző pontjairól érkező szakemberek megismerésére és eszmecserére is lehetőséget adott. Az előadások sokszínűsége megmutatta a szakágazatot érintő feladatok összetettségét. Az év eleji konferencia előre vetítette, hogy az idén tovább folytatódnak a vagyonátvitellel kapcsolatos feladataink. Szembetűnő volt,

hogy igazgatóságunk a többi vízügyi igazgatósághoz képest kiemelkedően sok, önkormányzattól üzemeltetésre átvett műfenntartását végzi.

A BEKKA-projekt keretében 2014 márciusától 2015 júniusáig tartó időszakban elvégzett felmérések eredményei feldolgozást igényelnek. Ennek végső célja egy olyan adatbázis létrehozása, amely folyamatos karbantartás mellett naprakész adatokat tartalmaz a vízügyi kezelésben lévő ingatlanokról. A konferencián főleg e témában csaptak össze az ellentétek, hiszen a BEKKA-felmérés eredményei eltérő pontossággal valósultak meg az egyes vízügyi igazgatóságok területein. Működési területünkön összességében a helyszínrajzi vonalvezetés megfelelőnek mondható.

Élénk érdeklődés kísérte az öntözési szakágazat előadásait is, hiszen a mezőgazdasági vízszolgáltatás idej elszámolása eltérően valósul meg a tavalyihoz képest. Idén részben térítéses, részben támogatott rendszert kell üzemeltetnie igazgatóságunknak. E témaköröket és a feladatköröket csak tűzdeli a VKGTT (Vízkészlet Gazdálkodási Térségi Terv) elkészítése és a részvétel a VIZEK-projektben.

A Vízrendezési és Öntözési Osztály ezúton is kifejezi köszönetét Kádár Mihály műszaki igazgatóhelyettesnek, Nagyszőlősi Nóra PR-munkatársnak, Dobi Henriett adminisztrátor kolléganőnek, Molnár Róbert műszaki biztonsági szolgálatvezető-helyettesnek, Sári Csaba osztályvezető-helyettesnek, Miklós László gondnoksági csoportvezetőnek, valamint Pataki Dávid vízgazdálkodási referensnek a rendezvény megszervezésében és lebonyolításában vállalt szerepükért. Ezen kívül köszönjük szépen az igazgatóság vezetőinek, hogy biztosították a Vízrendezési és Öntözési Osztály összes dolgozójának a konferencián a teljes vagy időszakos részvétel lehetőségét.

Ságiné Zsóri Edit
Fotók: Ativízig

Megünnepeztük a Víz Világnapját

A pályázat díjazottjai

Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság és a Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Szegedi Területi Szervezete 2017. március 22-én délelőtt Szegeden tartotta ünnepi rendezvényét a Víz Világnapja alkalmából.

Dr. Kozák Péter, az Ativízig igazgatója a víz fontosságát, életünkben betöltött nélkülözhetetlen szerepét, felbecsülhetetlen értékét emelte ki köszöntőjében. Az ENSZ által meghatározott idei jelmondat a „Szennyvizek? Tiszta vizet!”, melyhez kapcsolódóan Tombácz Szintia és Pataki Péter, a Szegedi Vízmű Zrt. munkatársai tartottak előadást.

Az óvodások és az általános iskolai alsó tagozatosok részére plakát-, míg a felső tagozatos és középiskolás korosztálynak képregénykészítő pályázatot hirdetett meg az Ativízig és az MHT Szegedi Területi Szervezete. Mintegy 200 alkotás érkezett a felhívásra, melyek közül 4 korcsoportban összesen 13-at díjaztak a szegedi ünnepségen.

Óvodás kategória: 1. helyezett Farkas Petra (Felsővárosi óvoda, Szeged), 2. helyezett: Milovanovics Csanád (Felgyői napközi otthonos óvoda), 3. helyezett: Süni Csoport (Móricz Zsigmond utcai óvoda, Mindszent; *alkotásuk az alsó képen; fotók: Miklós László*).

Általános iskola alsó tagozatos korcsoport: 1. helyezett Ágoston Nóra (Tisza-

parti általános iskola, Szeged), 2. helyezett: Sári Botond (Alsóvárosi általános iskola, Szeged), 3. helyezett: Forrai Tamara és Mosó Sophia (Orczi István általános iskola, Szeged). Különdíjasok: Ágh Dóra (Rókusi általános iskola, Szeged) és Révész Nikolett (Gedői általános iskola és AMI, Szeged).

Általános iskola felső tagozatos kategória: 1. helyezett: Mogyorós Janka, 2. helyezett: Koller Hanna és Gyöngyössi Jázmin (Galli János általános iskola és AMI, Csongrád), 3. helyezett: Gombár Petra

(Arany János általános iskola és AMI, Fábiansébestyén).

Középiskolás korcsoport: egy helyezést és egy különdíjat osztottak ki. 1. helyezett lett Gruncsity Virág (Mikes Kelemen katolikus gimnázium és szakképző iskola, Battonya), különdíjban részesült Zsingelér Dóra (Gábor Dénes műszaki és környezetvédelmi középiskola és szakiskola, Szeged).

A díjazott alkotások megtekinthetők a www.facebook.com/ativizig oldalon.

Nagyszöllősi Nóra

Megemlékezés a szegedi nagyárvíz évfordulóján

Öten kaptak Alsó-Tisza Vidékért Emlékérmeket

Az Alsó-Tisza- vidéki Vízügyi Igazgatóság 2017. március 13-án emlékezett meg a szegedi nagyárvíz 138. évfordulójáról. Sári Csaba, az Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály helyettes vezetője „A szegedi nagyárvíz krónikája – A vár(os) végnapjai” címmel tartott ünnepi előadást, melyben felidézte 1879 márciusának tragikus eseményeit, az árvíz utáni újjáépítést, valamint ide kapcsolódóan a szegedi vár krónikáját. A rendkívül érdekes, informatív előadást követően az *Alsó-Tisza Vidékért Emlékérmek* átadása következett. Idén 22. alkalommal jutalmazták azokat a dolgozókat, akik az igazgatóság szolgálatában tartósan kiemelkedő teljesítményt nyújtottak. Az alapítás évétől eddig 79-en részesültek az elismerésben. Titkos szavazással választotta ki az igazgatóság kuratóriuma azt az 5 személyt, akik 2017-ben e kitüntetésben részesültek. A következőkben őket mutatjuk be.

Az igazgatóság vezetésének javaslata alapján posztumusz kitüntetésben részesült *Pintér Zoltán*, a Szentesi Szakasz mérnök-ség néhai gátőre.

Néhai kollégánk 1960. május 13-án Szegeden született. 1978-ban a békéscsabai Vásárhelyi Pál útépitési és fenntartási szak-középiskolában érettségizett, majd gát- és csatornaőri, azután építő- és anyagmozgató gépkezelő végzettséget szerzett. Munkáját 1989. augusztus 1-jén kezdte meg igazgatóságunk Szentesi Szakasz mérnökségénél, a Nagytőkei csatornaórjárásban csatornaór-segédként, majd csatornaórként. 1992. november 1-jén gátőri kinevezést kapott a Szivágyi gátórjárásba. Itt látta el feladatait 2016. december 10-én bekövetkezett hirtelen haláláig.

„Hét napja már a végzetes éjnek, midőn megnyerte ellenünk a csatát a végzet. Ő lett az erősebb; legyűrt és agyon-típort. És ez a hét nap mindenik órája egy egész történelem; a szenvedések, szerencsétlenségek láncszem hálózata, tragédiák, mik a lázas képzelet szörny álmainak tűnnének föl, ha nem volnának olyan szomorúan igazak. ... A vészharang, mely ama szomorú éjen megkondult, csak azért nem kong már ott az uszó toronyban, mert mindenkinek a szíve csak harang; s bár merre fut is a menekülő, mindenütt magával viszi a szörnyű idegrázó kongatást.” (Részlet, Szegedi Napló 1879. március 19.)

Több III. fokú és rendkívüli árvízvédekezésben is részt vett. A Szivágyi őrjárásban teljesítette védekezési feladatait többek között 2000-ben, 2006-ban és a 2010. évi nagyárvizeknél, a tiszai ciánszennyezésnél, több belvízvédekezésnél, és a Kurca főcsatornán elrendelt vízminőségi kárelhárításoknál is. Többször végzett védekezési munkát a társvízügyek területére átvezetve: 1996-ban a Körösökön, 1998-ban a Felső-Tiszán, 2002-ben Dunapataj–Orda-son, 2013-ban Dunaszeg–Dunaszentpálon, majd Győrújfaluban teljesített szolgálatot. Munkáját vezetőinek, munkatársainak elismerésével, megelégedettségével végezte. Mindig az adott helyzet által megkövetelt határozottsággal irányította beosztottjait. Műszaki érzéke, rátermettsége nagy segítséget jelentett a Szentesi Szakasz mérnökség munkájában. A védekezések során végzett áldozatos munkájáért több emléklapot és emlékérmeket kapott, a 2006. évi rendkívüli tiszai ár- és belvízvédekezésért bronz

Érdemérem elismerésben részesült. Pintér Zoltánnak kiemelkedő munkája, szakmai elkötelezettsége, s példaértékű emberi magatartása elismerésül az igazgatóság vezetése az Alsó-Tisza Vidékért Emlékérem posztumusz elismerést adományozta.

Karai Mihály, a Műszaki Biztonsági Szolgálat szivattyútelep-kezelője 1976-ban gépszerelő-géplakatos, majd a későbbiekben gépjárműkezelő, ívhegesztő, könnyűgépkezelő, kishajóvezető, motorfűrészekelő és szivattyútelepi gépkezelő végzettségeket szerzett. Az Ativíz Gépüzeméhez 1984 októberében került lakatos munkakörbe, majd 1994. június 1-jével a Műszaki Biztonsági Szolgálatához helyezték át. Feladata a Tápéi, a Vesszősi I., a Vesszősi II. és a Maty-éri szivattyútelepek üzemeltetése és üzemben tartása. Ellátja a Védelmi Szervezeti Beosztásban foglalt feladatokat, illetve kivezénylés esetén részt vesz az árvíz- és belvízvédekezési munkákban. 2009-től szivattyútelepi gépészként folytatja tevékenységét, ezt a feladatát a mai napig precízen, pontosan végzi, példát mutatva kollégáinak. Közvetlen vezetőivel és kollégáival jó kapcsolatot ápol.

Kozla László, a Szegedi Szakasz mérnökség csatornabiztos 1989. december 1-jén lépett a szegedi vízügy kötelékébe, ahol a Kelebiai csatornaórjárásban lett csatornaór, ezt a tevékenységét a mai napig végzi. 1996-ban megbízást kapott a közmunkával összefüggő munkavezetői feladatok ellátására is. Kimagasló, precíz munkavégzésére tekintettel 1998. január 1-jétől csatornabiztos kinevezést kapott. Alapvető feladata többek között az őrjárásban a területi vízügyi felügyeleti tevékenység végrehajtása, ezen belül elsősorban az állami kezelésben

A megemlékezésen Sári Csaba tartott előadást

Megemlékezés a szegedi nagyárvíz évfordulóján

Öten kaptak Alsó-Tisza Vidékért Emlékérmet

lévő főművek rendszeres ellenőrzése, a védszakaszra beosztott örk tevékenységének felügyelete is. Az igazgatóság Védelmi Szervezeti Beosztása szerint a 11.06. árvízvédelmi szakasz segédgátóri és a 11.01. belvízvédelmi szakasz öri feladatait látja el védekezési időszakban. Munkáját mindig magas színvonalon, alaposan, példamutatóan végzi. Vezetőivel, munkatársaival a kapcsolata kifogástalan.

Nagygyörgy Istvánné a Csongrádi Szakasz mérnökség irodavezetője. 1986-ban érettségi vizsgát tett, mellyel képesített könyvelő, vállalati tervező, statisztikus végzettséget kapott. 1997-ben mérlegképes könyvelői szakképesítést is szerzett. Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság Csongrádi Szakasz mérnökségére 1996. december 1-jével nevezték ki ügyintézői, majd adminisztrátori munkakörbe. Alapos és elhivatott munkavégzésére tekintettel 2008-ban irodavezetői kinevezést kapott. Feladat körébe tartozik a szakasz mérnökség gazdálkodását érintő pénzügyi, adminisztrációs tevékenységek szervezése, irányítása, felügyelete, a közfoglalkoztatott dolgozók személyi adatainak nyilvántartása.

Mindezek mellett ellátja a szakasz mérnökség pénztárelnöri teendőit, valamint az anyag-, eszköznyilvántartással kapcsolatos feladatokat is. Az igazgatóság Védelmi Szervezeti Beosztásában a Csongrádi Szakasz mérnökség, valamint a 11.04. belvízvédelmi szakasz adminisztrátora. Kollégáival jó kapcsolatot ápol, munkáját lelkiismeretesen, pontosan látja el.

Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna, a Vízvédelmi és Vízügyi-gazdálkodási Osztály vezetője, okleveles építőmérnök, közgazdasági szakokleveles mérnök 2003. február 6-án kezdte meg munkáját igazgatóságunkon, a Vízrendezési Osztályon, ügyintéző munkakörben. 2005. április 1-jétől a Vízkárelhárítási Osztály belvízvédelmi csoportjának, valamint az igazgatóság Központi Ügyeletének vezetője lett. Ügyeletvezetőként magas szinten, határozottan és megfontoltan látta és látja el feladatait a védekezések során.

2008-tól a Vízkárelhárítási Osztály (a későbbi Vízrendezési Osztály) osztályvezető-helyettesévé nevezték ki. 2013. január 15-től a Vízgazdálkodási és Vízrajzi Monitoring Osztály vezetője, jelenleg pedig a

Vízvédelmi és Vízügyi-gazdálkodási Osztály vezetője. Többek között az igazgatóság vízgazdálkodási, vízügyi-tervezési és fejlesztési feladatainak, vízvédelmi, valamint a vízellátás, szennyvízelvezetés, szennyvíztisztítás szakágazati feladatainak ellátásáért felelős. Számos tervezői munka, pályázati dokumentáció összeállítása és publikáció fűződik nevéhez. Munkájára a pontosság, a rendkívüli szorgalom és teherbíró képesség jellemző, többször részesült elismerésben is: a 2006. évi árvízi védekezés során nyújtott kimagasló tevékenységért miniszterelnöki elismerést, a Csongrád megyei Védelmi Bizottságtól Árvízvédelemért Emlékérmet, 2012-ben a Víz Világnapja alkalmából Sajó Elemér Emlékplakettet kapott. 2016. augusztus 20-án az igazgatóság vezetése főtanácsosi címet adományozott számára.

Szívből gratulálunk kollégáinknak!

Nagyszöllősi Nóra
Fotók: Miklós László

(A fenti fotón az idei emlékérmesek balról jobbra: Kozla László, Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna, Nagygyörgy Istvánné, Pintér Zoltán lánya, Pintér Lilla és Karai Mihály)

Vízminőségi kárelhárítás a Maroson

2017. április 3-án a romániai Aranyos folyó jobb oldali mellékágán, a Sesely-patak mentén (Aranyosbánya fölött) található Cupru Min bányavállalat derítő tározójának leeresztőjénél az ülepítő visszapumpáló rendszerének meghibásodása következtében rendkívül savas, nehézfémeket tartalmazó zagy került a víztérbe.

A Maros Vízügyi Igazgatóság tájékoztatása alapján három órán belül lehatárolták az ülepítőtől kikerült iszapot. A kialakult helyzetre tekintettel igazgatóságunk 2017. április 4-én I. fokú, majd a szennyezés be-

azonosíthatósága és megfelelő nyomon követése miatt április 5-én III. fokú vízminőségi kárelhárítási fokozatot rendelt el. A mintavevő munkacsoport naponta kétszer a nagylaki határszelvényben helyszíni mérést végzett (*a jobb oldali képen*), illetve vízminőt vett (*bal oldali kép*), amelynek további vizsgálatát a Csongrád megyei Környezetvédelmi és Élelmiszerlánc-biztonsági Főosztályán, a laboratóriumi osztály analitikai csoportjának környezetvédelmi laboratóriumában végezték.

A Maros vízminőségével kapcsolatban a vizsgálatok megnyugtató eredményt hoztak: a folyó az évszaknak és a hidrometeorológiai viszonyoknak megfelelő vízminő-

séget mutatott, szignifikáns változás nem következett be, nehézfém-szennyeződés nyomai nem voltak kimutathatók. Az eredmények tükrében április 12-én a vízminőségi kárelhárítási készültséget I. fokúra mérsékelte, majd másnap teljesen meg is szüntette az Ativízig. A káresemény rámutatott arra, hogy a Maros vízgyűjtőjén a zagyátárolók továbbra is potenciális veszélyt jelentenek a folyóra és benne élő vízi ökoszisztémára. Ezért mielőbb fontos lenne helyreállítani az egész tározót és környezetét, valamint kiváltani a környezeti szempontból veszélyes bányászati technológiát.

Nagy Ferenc-Vidács Livia

Fotó: N. N., MTI

Országos árvízvédelmi és folyógazdálkodási konferencia

Április 25–27. között Baja adott otthont a 2017. évi Országos árvízvédelmi és folyógazdálkodási konferenciának, ahol a 12 vízügyi igazgatóság, valamint az Országos Vízügyi Főigazgatóság közel 70 árvízes szakembere gyűlt össze, hogy megvitassák szakterületük aktuális kérdéseit, problémáit.

A konferencia az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) mellett a Külgazdasági és Külügyminisztérium vízdiplomáciáért és vízipari exportért felelős főosztályának Duna régió stratégia osztálya, valamint a Nemzeti Községi Egyetem víztudományi karának társszervezésében, rendhagyó jelleggel valósult meg.

A rendezvényt dr. Hoffmann Imre vízügyért felelős helyettes államtitkár nyitotta meg, majd köszöntő beszédet mondott Somlyódy Balázs, az OVF főigazgatója, valamint dr. Bíró Tibor, a Víztudományi Kar dékánja.

A konferencia szakmai szekciójának bevezetése céljából Láng István, az OVF műszaki főigazgató-helyettese a vízgazdálkodás stratégiai feladatai és fejlesztési céljai mellett az aktuális vízügyi kutatási igényeket ismertette. A rendezvény főbb tématerületeit az év eleji jégvédekezés tapasztalatainak összefoglalása, az árvízi kockázatkezelés felülvizsgálata, a közfoglalkoztatás kihívásai, valamint a folyógazdálkodással és a nagyvízi mederkezelési tervezéssel kapcsolatos teendők alkották. A jelentősebb feladatok mellett az ágazati innovatív eljárások bemutatása is hangsúlyt kapott, így előadás hangzott el a drónokkal végrehajtott domborza-

ti felmérések használati tapasztalatairól és problémáiról, valamint a műanyag elzáró szerkezetek alkalmazásának előnyeiről és hátrányairól is.

Az Ativízig képviselőjében e tudósítás készítője, Borza Tibor osztályvezető tartott előadást a jeges árhullám levonulásának idején szükségessé váló hajózási zárlat elrendelésének, valamint a téli hajóút kitűzésének rendjéről, illetve az úszóművek vesztéglésének ezen időszak alatt alkalmazandó szabályairól. Az egyes témákban járatos vízügyi szakemberek előadásait kerekasztal-beszélgetések követték, ahol lehetőség nyílt az árvízvédelemmel és folyógazdálkodással foglalkozó kollégák eszmecserejére, az adott problémakörök megvitatására.

A szakmai utánpótlás biztosítása céljából a konferencia lehetővé tette a hallgatók bevonását, valamint nyílt nap keretében a vízügyi igazgatóságok bemutatkozását is, így az érdeklődő hallgatók bepillantást nyerhettek a szakma rejtelmeibe. A szegedi vízügyet Sári Csaba osztályvezető-helyettes mutatta be az érdeklődőknek.

A konferencia második napjának délutánján a bajai vízügyesek kalauzolásával a gemenci kisvasútról megtekinthették az Alsó-Duna nagyvízi medrének állapotát és hullámtéri viszonyait, majd hajókirándulás keretében tértünk vissza Bajára.

A tanácskozás végén Dobó Kristóf, az OVF árvízvédelmi, folyógazdálkodási és közfoglalkoztatási főosztályának vezetője összefoglalta a tapasztaltakat és lezárta a rendezvényt. **B. T.**

Hidrológiai társasági múltidézés Szegeden

2017. május 4-én tartottuk meg a Szegedi Területi Szervezet – és a visszaolvadt Szentesi Csoport – részvételével a Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) centenáriumi évfordulója alkalmából rendezett ünnepi előadói napot a dicső évtizedekről „Ahogyan mi emlékezünk...” címmel.

A számtalan archív újságcikkkel és fotóval ékesített elnöki előadás kellemes alaphangulatot teremtett, amely keretet adott a felkért hozzászólóknak.

A személyes emlékezők során dr. Vágás István, dr. Fekete Endre, Kádár Mihály, Csatlós Péter és Bodor Dezső beszámolóiban elevenedtek meg az elmúlt évtizedek eseményei, majd jó hangulatú beszélgetés következett.

Az MHT szegedi szervezetének története *Múlt és jelen (1949/1952-2017)*

A Magyar Hidrológiai Társaság 1949 nyár végén alakította meg szegedi csoportját, a szerveződést Horusitzky Ferenc professzor kezdeményezte. A rövid életű szegedi tagozat volt az MHT szegedi csoportjának előfutára. Az elhaló működésű tagozat 1952. november 16-án¹ Szegedi Csoport néven alakult újra és azóta folyamatosan aktív részese a magyar hidrológiai közösségnek. 1971 őszén Szentesen megalakult a szentesi alcsoport, majd 30 év működés után 2011-ben be/visszaolvadt a Szegedi Területi Szervezetbe.

Az MHT szegedi csoportja működése folyamán szorosan együtt élt az öt befogadó földrajzi térséggel, nem csak résztvevője, hanem kezdeményezője volt a Dél-Alföld gazdálkodási, társadalmi és környezeti problémáit, kihívásait megoldani próbáló kísérleteknek. Az MHT SZCS előadásainak és szerepvállalásának témaválasztása ezért a leggyakrabban a korszak felkapott témáira reagál. A csoport szellemi munkásságát áttekintve nem más rajzolódik ki, mint Magyarország történelmének legutóbbi emberöltője.

Az alapítástól eltelt rövid évtized során ismeretterjesztő előadásokban a csoport a régió jövőjét meghatározó jelentőségű fejlesztésekkel foglalkozott. A Szegedi Csoport mondta ki 1953 júliusában, hogy Szeged térségében a Tiszán erőművet építeni hiba lenne. Az évtized rendszeresen visszatérő témája volt az árvízvédelem helyzete, Szeged, Kiskunhalas és Szentese városok vízellátásának kérdései. A csoport összeállította a Dél-Alföld vízügyi munkáinak monográfiáját és feldolgozta Hódmezővásárhely régi vízrajzát is.

Rendszeresen szervezett vízügyi tematikájú kirándulásokat, ezeket többnyire bel-

földre, de a korszak feszült nemzetközi viszonyainak ismeretében említésre méltó a Hollandia és Nyugat-Németország területén lezajlott 1959-es tanulmányút.

Az 1960-as években a társaság újabb témakörrel bővítette tevékenységét. A szervezetnek (a Balneológiai Szakosztállyal közös) makói ülése után határozta el Makó tanácsa, hogy modern fürdőt létesít a városban. Ezzel egyidőben a csoport erőteljesen szorgalmazta Szeged fürdővárossá tételét, ennek eredményeképpen zajlottak le azok a próbafúrások Újszegeden, amelyek idővel a mai újszegedi Napfényfürdő elődjének megvalósulásához vezettek.

A szervezet tevékenysége az 1960-as évek elejére már áthatotta az egész régiót. Az 1960-as években olyan fórumokra delegált képviselőket, mint a Szeged ivóvízellátásával foglalkozó bizottság, a (meg nem valósult) Szegedi Gyógyszerárugár tervezői bizottsága, a szegedi kikötő fejlesztésért felelős bizottság, az algói belvízrendszer komplex hasznosítását vizsgáló bizottság.

A csoport rendszeresen foglalkozott a mezőgazdasági vízhasznosítás kérdéseivel, a geotermikus energia és a hővíz hasznosításának lehetőségeivel. Az Építőipari Tu-

dományos Egyesülettel közösen szervezte meg a Szegedi Csoport 1962-ben a hatalmas érdeklődést és számtalan újságcikket kiváltó „Lehet-e Szeged negyedmilliós nagyváros?” című konferenciáját, amelyben a nagyvárossá növekvő Szeged vízióját vizsgálták meg számos szempontból. Az évtized vitathatatlanul legnépszerűbb témája azonban a Szeged környezetében feltárt szénhidrogénkincs meginduló kitermelésének vízügyi vonatkozásai voltak.

A társaság tagjai szakmai tapasztalatokat szereztek a szomszédos országok mellett Franciaországban, a Szovjetunióban és Indiában, illetve csoportos látogatáson vettek részt Jugoszláviában. A csoportot az 1960-as évek második felétől kezdve nevezték Szegedi Területi Szervezetnek (SzTSz).

Az 1960-as évek második felétől fordult az SzTSz az urbanizáció eredményeként egyre jelentősebb szennyvízkérdés megoldása felé, amely a '70-es és '80-as évekre már meghatározó témává nőtte ki magát, miközben a felszín alatti vizek hasznosítása, az öntözés is frekvenciát nyert maradtak. Az 1970-es nagy árvíz tapasztalatai és az azt követő szegedi partfalépítés is sokáig foglalkoztatta a szegedi társaságot, ahogyan a Duna-Tisza-csatorna és a Csongrádi vízlépcső kérdése is.

1971-ben jött létre a Szentesi Területi Szervezet. Az 1980-as években az SzTSz figyelmét is felkeltették a számítógépek által vízügyi modellalkotás számára kínált lehetőségek.

1969-ben a szervezet bonyolította a szegedi árvíz 90. évfordulója alkalmából rendezett emlékező ülést. Szintén az SzTSz szervezte az 1970-es árvízre emlékező 1990-es tudományos konferenciát, illetve az 1966-os belvízi védekezés tapasztalatait szakmai-tudományos szempontból összegző országos ankétot.

(Folyt.: 12. old.)

A centenáriumi ülés résztvevői (Fotók: Nagyszöllősi Nóra)

¹ Egy újságcikk szerint két nappal később alakult meg: 1952. november 18-án. (Megalakult a Magyar Hidrológiai Társaság Szegedi Csoportja, Délmagyarország, 1952. november 23. p. 4.)

Az MHT szegedi szervezetének története *Múlt és jelen (1949/1952-2017)*

(Folytatás a 11. oldalról)

A csoport évtizedeken át rendszeres közreműködője volt a szegedi nagyárvíz emlékredezvényeinek és rendszeres kapcsolatot alakított ki a szomszédos jugoszláv, majd szerb területen működő vízügyi szervezetekkel. Több rendezvénynek is Szeged adott otthont: MHT 75 éves jubileumi közgyűlés (1992), Hidrológiai Közlöny szerkesztő bizottsági ülése (2001), XX. Ifjúsági Napok (2013), XXXII. Országos Vándorgyűlés (2014).

1996-ban a Szegedi Területi Szervezet tagjainak részvétele mellett adta át Lotz Károly miniszter az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban az Ativízig által épített skanzengátórház épületét.

A szegedi szervezet nemcsak a tudományos életben és a vízügyi irodalomban hagyta ott kéznyomát, de a maga módján településeink arculatát is formálta. 1964-ben kezdeményezésére állították fel a Dóm téri panteonban Vedres Istvánnak, Szeged egykori földmérőjének a mellszobrát, 1999-ben pedig a szegedi Vízügyi Történeti Emlékhelyen elhelyezett mellszobrát. 1999. június 2-án avatták az egykori Maros-toroki gátórházban helyet kapott, felújított vízügyi kiállítást, amely a megelőző 20 év alatt is számos szakmai tárlat színtere volt, s amely 1989-ben megkapta a múzeum minősítést és műszaki gyűjtemény jelleggel, 0614-es sorszámmal a Tájak-Korok-Múzeumok hálózatba is bekerült.

Az SzTSz által szervezett konferencia keretében leplezték le az Ativízig székházában Dégen Imre, valamint 2010-ben dr. Mosonyi Emil domborművét. Szegeden 1969-ben helyezték el Pávai Vajna Ferenc, Mindszinten 1989-ben Víg Gyula és Dévény István emléktábláját, 2001-ben pedig Dócon Benedek József emléktábláját.

1971-ben a szervezet márványtáblával jelölte meg a szegedi Széchenyi téren álló Vásárhelyi Pál-szobor talpazatán az 1970-ben elhárított árvíz legnagyobb szintjét, majd az azt meghaladó 2006. évi rekord-árvíz tetőző magasságát. 1980-ban a Szentesi Csoport jelölte meg emléktáblával Hódmezővásárhelyen az Alföld első közcélú artézi kútját, a Bakay-kutat.

Az MHT Szegedi Területi Szervezetének létszáma az utóbbi években 150–130 tag között mozog, a szervezet központi magját továbbra is az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság dolgozói és nyugdíjasai alkotják, kisebb létszámmal szerepelnek a szervezetben a Szegedi Tudományegyetemen, a Szegedi Vízmű Zrt.-nél és más szakmai

vállalatoknál és szervezeteknél dolgozó kollégák és további egyéni tagok.

Az Ifjúsági Csoport 2013-ban alakult meg. A csoport létszáma megközelítőleg 40 tagra gyarapodott, mely annak köszönhető, hogy a diákok egyre nagyobb érdeklődést mutatnak a vízügyi szakma iránt. Továbbá aktivitásuk abban is megmutatkozik, hogy részt vettek számos versenyen (Sajó Elemér-pályázat, Országos szakmai tanulmányi verseny, We are the World-verseny).

Jelenlegi jogi tagok: Ativízig, Aquaplus Kft., Szegedi Víziközmű Működtető és Fejlesztő Zrt., Szarvasi Halászati és Öntözési Kutatóintézet.

A Szegedi Területi Szervezet tevékenysége a munkahelyi-társadalmi változásokat tükrözi; kevesebb a rendezvény, mint a 60-80-as években. A korábbi évek két megszo-kott programja, a megemlékezés az 1879-es márciusi szegedi nagyárvízre és a Víz világnapi ünnepség változatlanul megmaradt. Ezekén kívül a megemlékezés a 2000. évi tiszai ciánszennyezésre az MHT Környezetvédelmi Szakosztályával, a dr. Szalay Györgyről elnevezett kerekasztal-beszélgetés az MHT Bács-Kiskun Megyei Területi Szervezetével és a Mezőgazdasági Víz-gazdálkodási Szakosztállyal hosszú évek

óta közös rendezvényünk. A részvétel az Országos Vándorgyűlésen, illetve utóbb az Ifjúsági Napokon is minden évben fontos programunk.

A helyi tagok érdeklődésére számot tartó témákban évente 3-5 előadói ülést tartunk meg: ár- és belvízvédelem, víziközmű, környezetvédelem stb. témákban, jellemzően fiatal szakembereinknek adva lehetőséget a bemutatkozásra.

A vezetőség továbbra is kiemelt feladatnak tekinti az előadóülések szervezését, a területet érintő aktuális műszaki kérdések megtárgyalását a társszakosztályokkal és a területi szervezetekkel további szoros együttműködésben. Törekszünk a szakmai-ság érvényesítésére a jövőbeni fejlesztéseknél. Segíteni kívánjuk a fiatal kezdő szakembereket egy-egy előadás megtartásának, a bemutatkozás lehetőségének biztosításával és támogatjuk az ifjúsági területi szervezetünket.

Az MHT Szegedi Területi Szervezetének történetét Dévény István, dr. Vágás István és Török Imre György korábbi visszaemlékezései alapján írtuk meg. Köszönjük dr. Vágás István értékes közreműködését és Hornyák Sándor kolléga munkáját a történelmi megemlékezés összeállításában!

Dr. Kozák Péter
Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna

Az MHT területi szervezetének tisztviselői 1952–2017. között

Szegedi Területi Szervezet			
Év	Elnök	Év	Titkár
1952–1978	Dévény István	1952–1964	Balló Iván
		1965–1968	Dr. Pálfi Imre
		1968–1972	betöltetlen
		1973–1991	Boga Tamás László
1978–1991	Dr. Simády Béla	1991–1996	Novák Gyula
		1996–2003	Márfai László
1991–2003	Török Imre György	2003–2007	Sebesvári Judit
		2007–2011	Dr. Kozák Péter
2003–2011	Andó Mihály	2011–	Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna
2011–	Dr. Kozák Péter		
Szentesi Csoport			
Év	Elnök	Év	Titkár
1971–1993	Tonnesz Károly	1971–1993	Szári István
1993–1996	Nagyistók Ferenc	1993–1996	Hódi Márta
1996–2003	Csatlós Péter	1996–1999	Balogh Pál
		1999–2003	Felwagner Péter
2003–2011	Dr. Ördög József	2003–2011	Csatlós Zsolt

Szakmai tanulmányúton a Pilisben

Csapatunk a csúcson...

2017. május 13-án szakmai tanulmányúttal egybekötött terepbejáráson vettek részt igazgatóságunk vállalkozó kedvű dolgozói a Pilisben.

A kirándulás célja a Pilis forrásainak megtekintése volt, amelyet egy kellemes terepbejárással kötöttünk össze.

Túránk a Szentendre melletti Lajos-forrástól indult, érintette a Vasas-szakadékot, ahonnan utunk a Petőfi-kilátóhoz vezetett. Ott rövid pihenőt követően a János-forrás felé vettük az irányt, majd visszakanyarodtunk kiindulási helyünkhöz.

A túra teljes hossza mintegy 8 km volt – az alföldi ember számára – igen változatos terepen, kaptatókkal kiegészítve.

A túrán 27 munkatársunk vett részt, aki-

ket elismerés illet helytállásukért, ugyanis a túra előtti napon kiadós esőzés érintette útvonalunkat, melynek következtében az emelkedőkön kívül jelentős mennyiségű sárral is meg kellett birkóznunk.

Minden résztvevő egészségben teljesítette a kitűzött célt és egybehangzóan várja a következő kihívást.

Dr. Kozák Péter
(Fotók: a szerző felvételei)

Gazdasági szakemberek találkozója Mórahalmon

A Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság kezdeményezésére és az Országos Vízügyi Főigazgatóság jóváhagyásával tavaly elindított program folytatásaként rendezték meg 2017. május 17–19. között Mórahalmon a II. Országos vízügyi gazdasági konferenciát. A rendezvény házigazdája idén igazgatóságunk volt.

A három napos rendezvény legfőbb célja, hogy az ágazat gazdasági szakemberei közösen készüljenek fel a területet érintő kihívásokra, az irányító szervek elvárásaira, megismerjék egymás álláspontját és a témában kialakított gyakorlatát. A tapasztalatok szerzésére és megosztására egyaránt lehetőség nyílt a szakmai konzultációkon és a kötetlen beszélgetéseken.

További cél volt, hogy a szűken vett gazdasági szakterület megismerje a műszaki vonal stratégiai terveit, elvárásait, valamint a kapcsolódó területek (informatika, vagyongazdálkodás) középtávú koncepcióját.

A szakmai fejlődés mellett a konferencia legnagyobb értéke számunkra, hogy ismét lehetőség nyílt a személyes találkozóra a társvízügyek és az OVF vezetőivel, munkatársaival.

Május 17-én este az érkezést és regisztrációt követően a szálloda éttermében közös vacsorán vettünk részt.

A szigorúan vett szakmai konferencia másnap reggel kezdődött dr. Tóth László gazdasági főigazgató-helyettes megnyitójával. Dr. Kozák Péter igazgató köszöntője után az első előadó Láng István műszaki főigazgató-helyettes volt, aki érdekes előadást tartott a vízügyi ágazat helyzetéről és a szakmai stratégiai irányokról.

Dr. Tóth László gazdasági főigazgató-helyettes (a felső képen) a 2017-es év gaz-

dasági szakmai feladatait vázolta, hangsúlyozta a gazdasági vonal kiszolgáló jellegét, a társosztályokkal az együttműködés fontosságát és a gazdasági vonal megbecsülésének szükségességét. Beszámolt a gazdasági területet érintő év elején lezajlott szervezeti változásokról és a vagyongazdálkodás várható központosításáról.

Rövid szünet után Pesel Antal, a Feti vizig (Nyíregyháza) gazdasági igazgató-helyettese ismertette a 2017. évi gazdálkodást érintő jogszabályi változásokat, valamint az Állami Számvevőszék ellenőrzési tapasztalatait.

A délelőtt további részében Mayerné Kovács Andrea, a Griffsoft Zrt. munkatársa a Forrás-programmal kapcsolatban a vízügyeknél felmerült problémák megoldási lehetőségeiről és a KOF-os átállás lépéseiről tartott előadást.

Ebéd után Baki András, a Magyar Államkincstár osztályvezetője a KIRA számszámítási rendszer problémáit és a megoldásuk lehetőségeit vázolta. A nap utolsó előadója Csikós Attila, az OVF főosztályvezetője volt, aki ismertette a vízügyes gazdaságis kollégák előtt álló feladatokat és a 2017. és 2018. évben várható pénzügyi forrásokat.

Rövid pihenő után buszra szállt a csapat és szakmai kirándulás keretében megtekintettük a Dóm teret, végigsétáltunk a Korányi fasoron és Sári Csaba osztályvezető-helyettes (Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály, Ativizig) színvonalas előadása keretében megismerhették a résztvevők a megújult szegedi belvárosi árvízvédelmi rendszert és a történelmi árvízi érdekességeket. Rövid buszozás után a Tápéi szivattyútelepénél álltunk meg, ahol Molnár Róbert, a Műszaki Biztonsági Szolgálat helyettes vezetője (Ativizig) mutatta be a

2013-ban felújított szivattyútelepet. A napot egy szegedi, jó hangulatban elfogyasztott vacsora zárta.

A rendezvény zárónapján elsőként Gazdag Erzsébet gazdasági igazgató-helyettes (Ativizig, az alsó képen) tartott előadást a 2017. évi számviteli változásokról, őt követte a vízügyi igazgatóságok többségénél könyvvizsgálatot végző Correct Kft. vezetője, Egri Iván, aki összefoglalta az adózás 2017–2018. évi változásait, valamint a vízügyek könyvvizsgálata terén szerzett kedvező tapasztalatait.

A szünet után Máthéné Kiss Márta osztályvezető (OVF) a projektelszámolások tapasztalatait és a 2017. évi várható feladatokat vázolta, majd a főigazgatóság két új főosztályvezetője mutatkozott be. Szatmári Szilveszter a vagyongazdálkodás, dr. Kubinyi Imre az informatika területén tevékenykedve ismertette elképzeléseit.

A zárszót dr. Tóth László gazdasági főigazgató-helyettes tartotta.

A szegedi vízügy területén megtartott rendezvényt mind az előadók, mind a résztvevők nagyon hasznosnak találták. Külön előny volt számunkra, hogy egy-egy előadáson a közigazgatási, a pályázati és informatikai osztályaink munkatársai is részt vettek. A visszajelzések alapján a konferenciát mind az OVF vezetése, mind a társvízügyek munkatársai sikeresnek ítélték.

Köszönet a rendezvény két főszervezőjének, Gazdag Erzsébetnek és Nagyszöllősi Nórának, valamint a lebonyolításban résztvevő minden kollégának!

**Felsőné Tóth Irén
Fotók: Fiala Károly**

Terv a térségi vízkészlet-gazdálkodásra

**Az 1772/2016. (XII. 15.)
Kormányhatározat alapján
az Ativízig – működési területére
vonatkozóan – elkészítette
az öntözésfejlesztési beruházások
elősegítéséhez szükséges Vízkészlet-
gazdálkodási Térségi Tervet.**

A Vízkészlet-gazdálkodási térségi terv (a továbbiakban: VKGTT) az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság területét illetően bemutatja a felszíni és felszín alatti vízkészlet jelenlegi állapotát, meghatározza az öntözés céljára rendelkezésre álló szabad vízkészletet, megbecsüli a várható öntözési igényeket, feltárja a kívánalmak és lehetőségek közötti kapcsolatot.

A terv célja a 2014–2020 közötti fejlesztési ciklusban az öntözésfejlesztéseket szolgáló vízjogi engedélyek kiadásának stratégiai megalapozása. A 2/2005. (I.11.) Kormányrendelet 7. § (1) bekezdése alapján az Ativízig megbízására a K&K Mérnöki Iroda Kultúrmérnöki és Környezetvédelmi Szolgáltató és Kivitelező Kft. (képviselője dr. Ördög József) elkészítette a „Vízkészlet-gazdálkodási térségi terv (stratégiai) környezeti vizsgálata” című dokumentációt, melyet az illetékes hatóságoknak és szervezeteknek véleményezésre megküldtek.

A tervezési folyamat az Országos Vízügyi Főigazgatóság folyamatos koordiná-

lásával zajlott az érintett vízügyi igazgatóságok (budapesti, bajai, nyíregyházi, miskolci, debreceni, szolnoki, szegedi, gyulai vízügyek) és szakértők bevonásával, egyeztetett és egységes tematika alapján (VKGTT és Stratégiai környezeti vizsgálat, továbbiakban SKV).

A megvalósítás ütemterve szerint a feladatkiadás 2016. december 20-án történt meg. A terv és az SKV elkészítése feszített munkát igényelt, hogy a kormányhatározatban előírt határidőt betarthassuk.

2017. április 13-re elkészült a VKGTT és az SKV (környezeti értékelés, eredmények dokumentálása), egyidejűleg a hatóságok és szervezetek megkapták véleményezés céljából – ennek 2017. május 12. volt a határideje.

A 2017. május 18-án megtartott Alsó-Tisza-vidéki TVT-ülésem a tanács egyhangúan elfogadta a tervet, s ezt határozatban erősítette meg.

2017. május 31. volt a VKGTT véglegesítésének határideje, a beérkező válaszok feldolgozását követően a javított változatot lehet elfogadni és közzétenni.

A tervben öntözési szempontú megközelítésben szerepel az Ativízig működési területének részletes bemutatása, valamint a VGT 2-ben (Vízgyűjtő-gazdálkodási terv 2) szereplő víztestminősítések. A tervben vizsgált fejlesztési változatok a következők

voltak (országosan egységesen):

– „0” változat és a jelenlegi helyzet összefoglalása (2007–2013, VGT 2 adatbázis);

– 1. változat: 2016. évi fejlesztési igények;

– 2. változat: maximális lehetőségek és igények (becsült növekmény 2027-ig) – mezőgazdasági adatbázis alapján (korrekcióval);

– 3. változat: hatásmérséklő intézkedések (becsült növekmény 2027-ig, de a hatásmérséklő intézkedések figyelembe vétele mellett); így vizsgáltuk a lehetséges vízmegtakarításokat a jelenlegi vízhasználatoknál, vízviisszatartást és a területi tározást, a vízpótlási lehetőségeket és egyéb alternatív megoldásokat és javaslatokat tettünk.

A stratégiai környezeti vizsgálat külön dokumentumban készült el (SKV), amely az említett fejlesztési változások hatásait elemzi, különös tekintettel a természetvédelmi területek vízellátottságára vonatkozó hatásra.

Az elkészült VKGTT-t az Ativízig honlapján tettük közzé, melynek elérhetősége: <http://www.ativizig.hu/letolt/VKGTT.zip>. A Stratégiai környezeti vizsgálati dokumentum elérhető a <http://www.ativizig.hu/letolt/SKVdokumentum.zip> linken.

Priváczkíné Hajdu Zsuzsanna

Személyzeti és munkaügyi hírek

2016. december–2017. május között belépett közalkalmazott dolgozók

Szegedi Szakaszmerőnktség: Herczeg Enikő, Herczeg József;
Fenntartógép és Hajózási Szolgálat: Zelenkáné Czombál Klára, Kocsmáros Zsolt, Farkas Zoltán, Szénási Ferenc, Czákó György, Cseh József, Molnár Mihály Szilveszter, Huszár János, Fenyvesi Zsolt, Vincze Zoltán, Tóth Tibor, Tóth Ferenc, Horváth Attila, Pajkó László Márk, ifj. Patyik Péter, Kispeti Gáspár;

Csongrádi Szakaszmerőnktség: Sipos Erika, Bencsik Nóra, Czákó Csaba;

Műszaki Biztonsági Szolgálat: Széll Zoltán, Oltványi Szilvia, Szűcs László, Forrai Kornél, Vincze Attila;

Szentesi Szakaszmerőnktség: Reichardt Hermina, Kiss Pál, Gombos János;

Hódmezővásárhelyi Szakaszmerőnktség: Takács János, Sós Norbert;

Központ: Stienerné Dinnyés Edit (Titkárság), Czobor Szilvia (Közfoglalkoztatási Önálló Csoport), Szekeres Róbert (Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály), Tóth Mihály (Informatikai Osztály), Barna Emese (Közgazdasági Osztály), Viktor Zoltán Ágoston (Vízrajzi és Adattári Osztály). További négy, a Munka Törvénykönyve szerinti munkavállaló is felvételt nyert: Ács Ilona és Volford László (Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály),

Törökné Bódi Edina (Informatikai Osztály), Dési Bálint (Titkárság).

2016. december–2017. május között kilépett közalkalmazott dolgozók

Fenntartógép és Hajózási Szolgálat: Szalmáné Godó Edina, Molnár Mihály Szilveszter; Szentesi Szakaszmerőnktség: Herczeg Szabolcs, Lipcsei Jánosné, Benyó Rózsa Gabriella; Műszaki Biztonsági Szolgálat: Hatala György, Forrai Kornél; Gémes Csaba (Informatikai Osztály), Sándor Zoltán és Bencsik Nóra (Csongrádi Szakaszmerőnktség); Központ: Horváth-Rajda Krisztina (Titkárság), Szabó Gábor Csaba (Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály), Ács Ilona (Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály), Juhász Tamás (Vízrajzi és Adattári Osztály).

Búcsú

Tavaly decemberben végső búcsút vettünk Pintér Zoltántól, a Szentesi Szakaszmerőnktség gátórértől, 2017. januárban Tornóczy Pétertől, februárban Tihanyi Sándortól – az igazgatóság nyugdíjas dolgozóitól –, márciusban Geiszt Lászlónétól, a Hódmezővásárhelyi Szakaszmerőnktség egykori munkatársától, májusban Szilágyi Imre nyugdíjas kollégánktól. Emléküket kegyelettel megőriztük!

(Folytatás a 16. oldalon)

Személyzeti és munkaügyi hírek

Kitüntetések

(Folytatás a 15. oldalról)

A Víz Világnapja alkalmából az igazgatóság több munkatársa is elismerést vehetett át 2017. március 22-én: Kovács János gátbiztos az *Év vízügyi dolgozója* miniszteri díjat, Dobos Ferenc részlegvezető Kvaszay Jenő Emlékérem elismerést, Katona Kiss Gyula gátőr *Miniszteri elismerő oklevelét*, Forgó Sándor fenntartógép-kezelő *Miniszteri emléktárgyat*, valamint Szűcs Balázs és Babarcsi Tibor a 2017. évi jégvédekezés során végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréséül a *Rendkívüli helytállásért érdemjel* ezüst fokozatát vehette át.

2017. április 3-án Dobson Tibor tűzoltó dandártábornok, a Magyar Rendvédelmi Kar elnöke Fodor Sándor gátörnek a rendvédelem területén kifejtett kiemelkedő szakmai, érdekképviselési és közösségfejlesztési tevékenységéért *emlékplakettet* adományozott (a fenti középső képen).

A Magyar Hidrológiai Társaság kitüntetései

2017. május 25-én MHT Pro Aqua emlékérem kitüntetésben részesült Kádár Mihály öntözési meliorációs mérnök, közgazdasági szakmérnök, az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság műszaki igazgatóhelyettese, aki elsősorban a mezőgazdasági vízgazdálkodás, a belvízvédelem és a vízrendezési szakterületeken alkotott maradandót. Az elmúlt évtizedek jelentős tiszai árvizei elleni sikeres védekezéseknek pedig aktív résztvevője volt.

2011 óta az Ativízig igazgatóhelyettese. Az MHT-nek 1989 óta tagja, a területi szervezet rendezvényeinek rendszeres résztvevője és szervezője (a jobb felső képen).

Ugyanezen elismerést kapta Lázár Miklós általános és mezőgazdasági üzemmérnök, vízépítő szakmérnök, az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság osztályvezető-helyettese, aki 1984-ben került az igazgatósághoz és hamarosan a legjobb hidrológusok közé tartozott. Kialakította az előrejelzések és a felszíni adatok feldolgozásának új módszereit, az ezredforduló jelentős árvizeinek pontos és megfelelő időelőnyben adott előrejelzései nagyban segítették az eredményes védekezést. Az MHT-nek 1995 óta tagja (jobb oldali középső kép).

Víz világnapi kitüntetettjeink (balról jobbra): Katona Kiss Gyula, Szűcs Balázs, Forgó Sándor, Kovács János, Babarcsi Tibor, Dobos Ferenc (Fotók: Ativízig, MHT)

Az Atvízig uniós támogatással megvalósuló idei beruházásai és pályázati lehetőségei

A legjelentősebb vízgazdálkodással kapcsolatos támogatási rendszert a Környezeti és Energetikai Hatékonyság Operatív Program (KEHOP) keretein belül alakították ki. Az Atvízig és az Országos Vízügyi Főigazgatóság konzorciuma összesen 20,1 milliárd Ft nagyságrendben hajt végre fejlesztést az Alsó-Tisza mentén.

A 2016-ban megindított, belvízvédelmi célokat szolgáló, csúcsidejű csapadékvíz-tározó létesítését magába foglaló beruházás – „Hódmezővásárhely térségi vízrendszer komplex rekonstrukciója, I. ütem” – előkészítő tervezési feladatai sikeresen lezárultak. A területszerzés időigényes procedúrája javában zajlik, jelenleg a kisajátítási eljárások vannak folyamatban. Az engedélyes tervdokumentáció kidolgozása gőzerővel halad előre, amely magába foglalja a záportározó, a szivattyútelepi kapacitás bővítésére irányuló, a vízkormányzó műtárgyak rekonstrukcióját célzó, valamint a Kis-Tiszai csatornaórtelep felújítását takaró munkáriszereket.

A kivitelező kiválasztását célzó közbeszerzési eljárás hamarosan lezárul, így az építési munkálatok 2017 második felében megindulhatnak.

Az árvízvédelmi műveink fejlesztését szolgáló „Árvízvédelmi védvonalak mértékadó árvízszintre történő kiépítése, védvonalak terhelésének csökkentése az Alsó-Tiszán” elnevezésű projektünk a számok vonatkozásában az egyik legjelentősebb beruházás az Alsó-Tisza vidékén az elmúlt 150 évet tekintve. A fejlesztéssel érintett 11,05 és 11,08 árvízvédelmi vonalak Kurca-toroki és Zalotai őrzárásai az új MÁSZ előírásait kielégítő paraméterekkel fognak rendelkezni 2019 végére.

A fejlesztéssel érintett töltésszakaszokon több jelentős műtárgyunk átépítése válik szükségessé, többek között a Kurca-toroki zsilip bővítése és a Mindszent II. szivattyútelep rekonstrukciója is terítéken van, a Mindszent I. sz. szivattyútelep elbontásával egyetemben. A két szivattyútelep engedélyes tervei el is készültek. Az engedélyek megszerzése után a kivitelező (Colas Alterra Zrt.) megkezdheti a munkálatokat a helyszínen.

A Dong-éri és a Sámson-Apátfalvi főcsatornák torkolati szelvényeiben létesítendő árvízkapuk műszaki tervei május végére kerülnek olyan állapotba, hogy a tervjóvá-hagyó bizottság véleményezni tudja azokat. A 2,0x3,0 méter nyílásméretű, síktáblás ki-

vitelben megvalósuló árvízkapuk és a hozzájuk kapcsolódó, 20 szivattyúból álló mobil szivattyútelep lesz az Alsó-Tisza-vidék két leggrandiózusabb műtárgya. A Kurca-toroki és a Zalotai őrtelpek felújításához szükséges kiviteli tervek elkészítése szintén megkezdődött.

A „VTT Hullámtér rendezése az Alsó-Tiszán” címet viselő projektünk talán az egyik legkomplexebb műszaki megoldást kívánó fejlesztés a Maros folyó ferencszállási kanyarulatában. A ferencszállási kanyarulat átmetszése jelentős tervezési kapacitást és felkészültséget igényel a VIZITERV Environ Kft. részéről. E monumentális szakmai feladat megvalósítása során jelentős szerep hárul az Atvízig szakembergárdájára, ugyanis napjainkban az engedélyes tervek véglegesítése van napirenden. A beavatkozás érdekessége, hogy kanyarulat átvágására az Alsó-Tiszán utoljára a XIX. század végén került sor. A mostani kivitelezés 2020-ig kell hogy befejeződjön.

A KEHOP források „kimeríthetetlen” tárháza újabb projekttel gazdagította igazgatóságunkat. „Gyálai Holt-Tisza rekonstrukciója” címmel indult a kettős működésű vízrendszer rekonstrukciója, amely öntözési és belvízvédelmi funkcióval bír. A holtág horgászvíz és ökológiai élettér, a belterület közelsége miatt pedig a lakosság számára is fontos a vízi környezet állapota.

A fő cél a Gyálai Holt-Tisza (18,6 km) medrében a fenéküledék eltávolítása részleges és teljes kotrási technológiával. A Hattyasi szivattyútelepet reverzibilissé tesszük a vízpótlás biztosítására. A pontoszerű szennyező források kizárását követő-

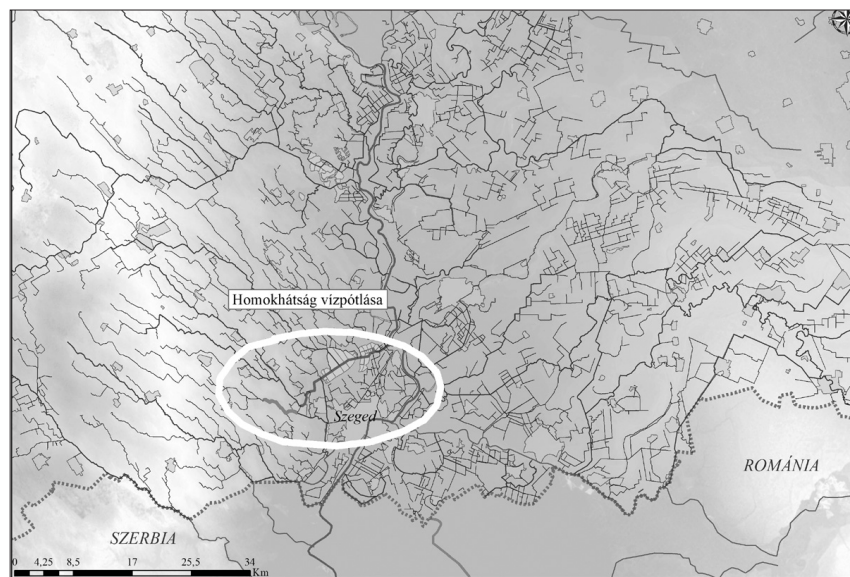
en a part rendezése, a rehabilitált víztérhez harmonikusan illeszkedő élőhelyek és védősávok kialakítása válik szükségessé. Járulékos beruházként tanösvény épül 1,2 km hosszúságban a holtágak élővilágának bemutatására. Nem feledkezhetünk meg a vízmennyiséget és minőséget figyelő monitoring rendszer kialakításáról sem. A projekt Támogatási szerződését az OV 2017. május 10-én írta alá.

Az elmúlt egy év során több olyan pályázati forrás is megjelent, amelyek a nemzetközi, illetve határ menti együttműködésre helyezik a hangsúlyt.

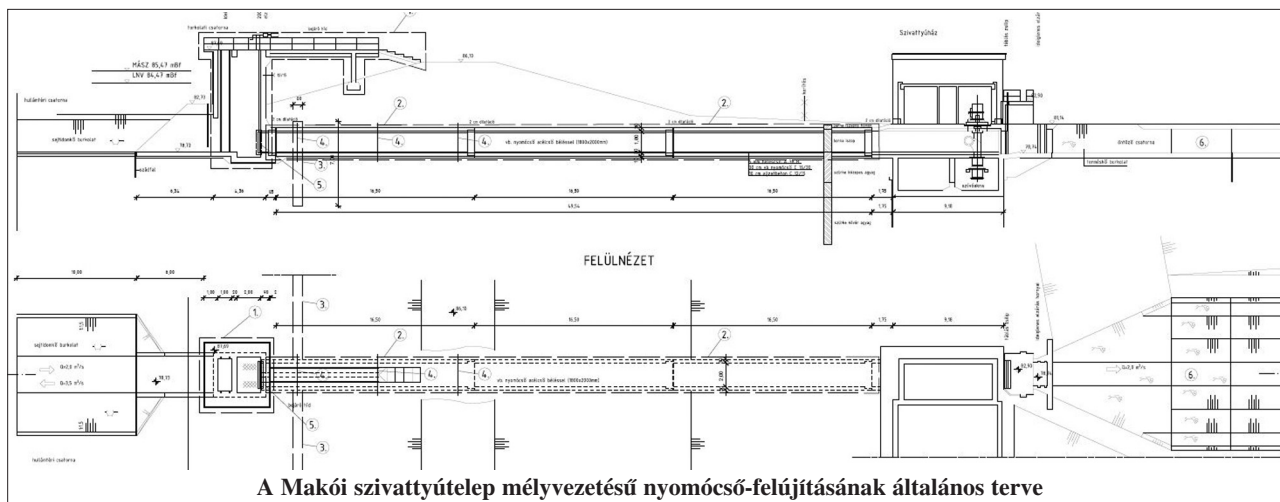
Az elmúlt évben adtuk be az IPA CBC Hungary–Szerbia Stratégia pályázati felhívásra pályázatunkat, amely támogatást nyert. A nyertes „Vízpótlás és a határ menti vízgyűjtők vízgazdálkodásának infrastrukturális fejlesztése – WASIDCA” elnevezésű pályázatban folytatni kívánjuk a korábban megkezdett homokháti vízpótló rendszer fejlesztését. Jelen esetben a vízpótlási nyomvonal újabb 5,2 km-es szakasza épülne ki a meglévő nyomóvezeték folytatásaként indulva, a Domaszéki főcsatorna nyomvonalán haladva egészen a Lódri nyomásközpontig. A 4,2 millió euróból megvalósuló beruházás területszerzési eljárásai megindultak. Május végén megkötjük a Partnerségi megállapodást a két szerb partnerrel, név szerint a Vajdasági Tartományi Titkársággal és a Magyarokanizsai Önkormányzattal.

Lenti illusztrációnk a Homokháti vízpótlás beavatkozásának bekarikázott hatásterületét szemlélteti.

(Folytatás a 18. oldalon)

Az Atvízig uniós támogatással megvalósuló idei beruházásai és pályázati lehetőségei

(Folytatás a 17. oldalról)

A román vízügyi társszervvel (ABAM) az Interreg V-A Románia–Magyarország Program keretein belül pályáztunk május 31-i beadási határidővel. Esetünkben az egyedi kockázatok kezelését, árvízi katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség fejlesztését célzó beruházással indulunk a

kiírás. Konkrét beavatkozást takar a Makói szivattyútelep töltést keresztező gravitációs nyomócsővének rekonstrukciója, ahol az elmúlt árvízi védekezések alkalmával a nyomócső környezetében jelentős szivárgások voltak tapasztalhatók.

A vízdali elzáró szerkezet kezelőtornya és a csatlakozó bejáróhíd között jelen-

tős, mintegy 5 cm nagyságú elmozdulás alakult ki. Továbbá a mentett oldali terep a nyomócső mentén megsüllyedt.

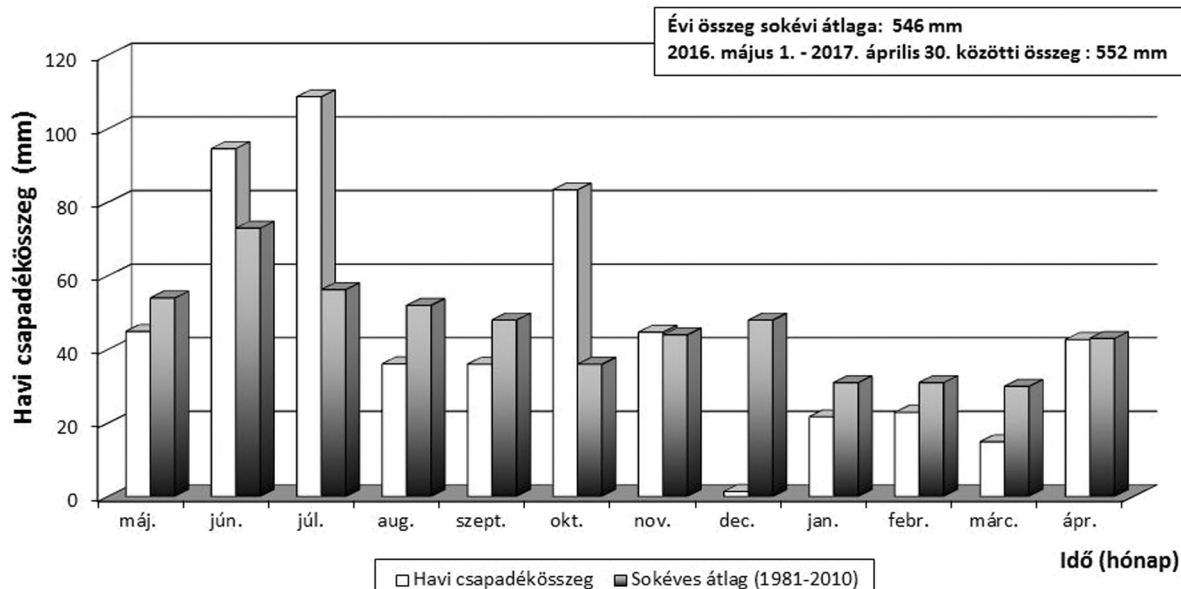
Az engedélyes tervet az Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály mérnökei tették le az asztalra. A pályázatot a VÜO elkészítette és az ABAM mint vezető partner nyújtja be.

Frank Szabolcs

Vízrajzi tájékoztató 2017 áprilisáról

Hidrometeorológiai helyzet

Havi csapadékösszegek területi átlaga az Atvízig területén 2016–2017

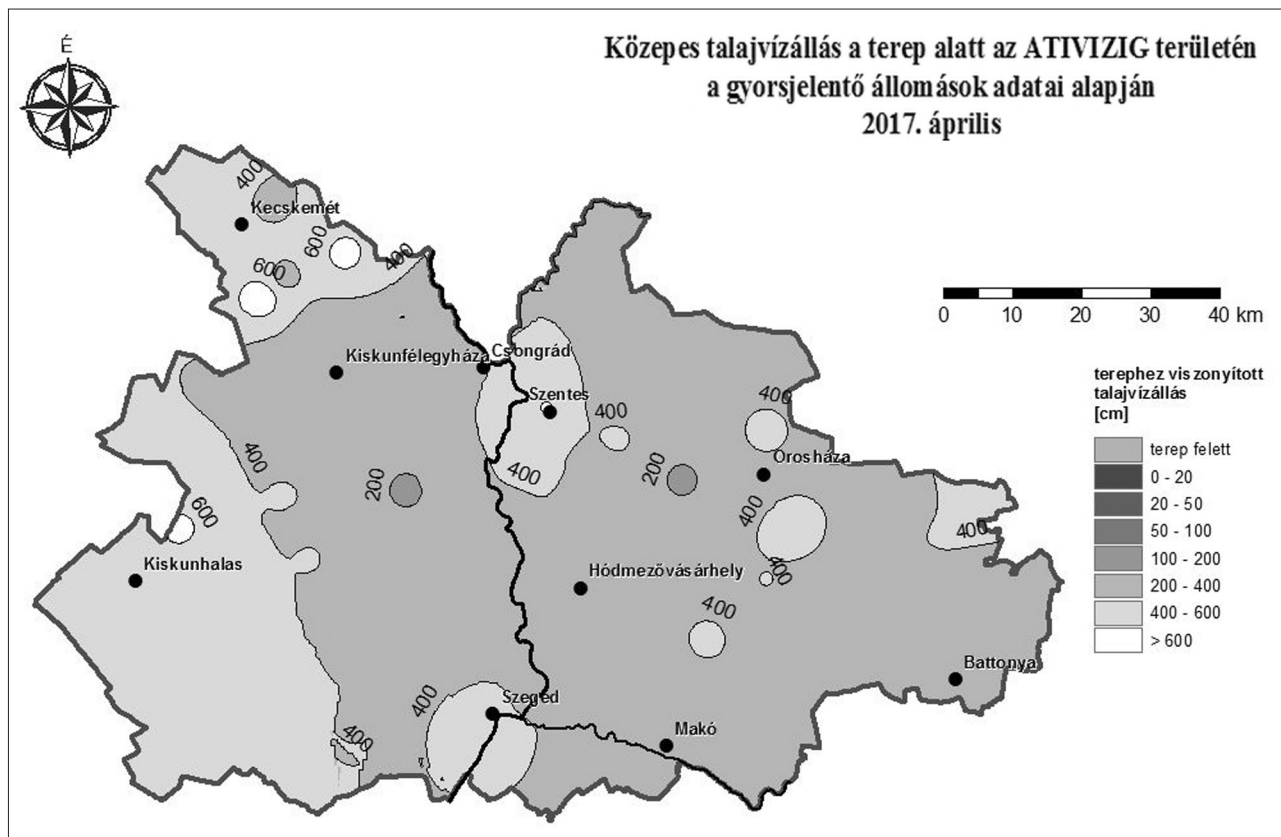
Április hónapban az Atvízig területére átlagosan 42,7 mm csapadék esett, ami

gyakorlatilag megegyezik az április havi sokéves átlagos csapadék mennyiségével.

A csapadék időbeli eloszlása rendkívül egyenetlen volt. (Folytatás a 19. oldalon)

Vízrajzi tájékoztató 2017 áprilisáról

Hidrometeorológiai helyzet

(Folytatás a 18. oldalról)

A csapadékmennyiség fele egy napon, április 18-án, 80 százaléka pedig április 18-20-ig hullott le.

A legtöbb csapadék igazgatóságunk nyugati felén esett, a helyi maximumot Városföld csatornaórháznál, a helyi minimumot Nagykarika gátórháznál mérték.

Áprilisban a havi középhőmérséklet Szeged külterületén 11,1 °C volt, ami mindössze 0,1 °C-al maradt el a sokéves átlagtól. A napi hőmérsékleti maximumok és minimumok alakulása azonban közel sem volt megszokott.

A hónap folyamán a hőingás igen jelentős, 25 °C volt. Április legelején és végén 5–7 fokkal a dekádátlagok felett alakultak a hőmérsékletek, április 15–25-ig viszont egy erős lehűlés miatt 5–10 fokkal is hidegebb volt a várhatónál. Ennek megfelelően a hónap elején és végén két nyári napot (maximum hőmérséklet > 25 °C), a hónap közepén viszont három fagyos napot (minimum hőmérséklet < 0 °C) is regisztrálhattunk.

A napos órák száma Szegeden 207 volt, ami 10 százalékkal haladja meg a sokéves átlagot.

Folyók vízjárása

Április végére a Tisza vízgyűjtőjének döntő részén teljesen elolvadt a hó és különösebb csapadéktevékenység sem jellemezte a területet a hónapban.

Így nagymértékben csökkent a felszíni lefolyás, ami a kezelésünkben lévő folyószakaszok vízhozamain és vízállásain is megmutatik.

Az Alsó-Tiszán a sokéves közepes vízállásoknál 2,5 m-rel, a Maroson 1,5 m-rel kisebb vízszinteket mérhettünk egész áprilisban.

A Hármas-Körös a megszokott szint alatt 30 cm-rel, duzzasztott állapotban volt.

Talajvízállás

Áprilisban az Ativizig területének legnagyobb részén a talajvíztükrök 2–4 méter között voltak a felszín alatt, ennél mélyebben a Duna-Tisza közti hátság területén volt. A hónapban működési területünket apadó talajvízszintek jellemezték.

Jelentősebben, -10–20 cm-rel Kiskunfélegyháza térségében csökkent a víztükröszint.

Emellett területünk déli peremén és Orosháza szűkebb térségében kisebb -5–10 cm-es vízszintemelkedést regisztrálhattunk.

A sokéves közepes talajvízállásokhoz képest területünk északi és keleti szélein magasabban, a Tisza-völgyben és a Duna-Tisza közti hátság magasabb részein alacsonyabb talajvízállásokat mérhettünk.

Talajnedvesség

Április végére a talaj legfelső, 0–20 cm-ig terjedő rétegének nedvességtartalma 50–60 százalékra nőtt, a 20–50 cm-es rétegben viszont 60–70 %-ra csökkent. A legmélyebb 50–100 cm-es rétegben 80–90 % volt a talajnedvesség értéke.

Belvízhelyzet

Működési területünkön áprilisban jelentős belvizeleltetés nem alakult ki, készütségi fokozatot nem kellett elrendelni. A befogadók alacsony vízszintje miatt a belvízcsatornák gravitációs kivezetésének lehetősége biztosított volt.

Szarvas Ferenc

Környezetvédelem – vízgazdálkodás

Országos szakmai verseny döntője Szegeden

2017. április 19–21. között a Szegedi Szakképzési Centrum Gábor Dénes Szakgimnáziuma az Ativízzel és a Szegedi Vízmű Zrt.-vel együttműködve szervezte meg Szegeden az Országos szakmai tanulmányi verseny döntőjét.

A versenyen az elméleti és a gyakorlati tudásukat is meg kellett mutatniuk a résztvevő diákoknak, akik rendkívül sikeresen szerepeltek a tanulmányi versenyben.

Kiváló szakmai felkészültségüket bizonyította, hogy mind a tizenhat versenyző megkapta a felmentést a májusi szakmai vizsga alól, 100 százalékos eredménnyel.

A képeken: vízminta biológiai összetételét vizsgálja a versenyző (bal oldalon); sikerrel járt a homokzsákos buzgárelfogás (jobbra fönt); vonalszintezést mutatnak be a diákok a töltésen (jobbra lent – Fotók: N. N.)

VÍZPART

Az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság lapja
www.ativizig.hu

Szerkeszti: a szerkesztő bizottság
Elnöke és felelős kiadó:
Dr. Kozák Péter
Felelős szerkesztő: Pálffy Katalin
Szerkesztő: Nagyszőlősi Nóra

Szerkesztőség: H-6701 Szeged, Pf.: 390
6720 Szeged, Stefánia 4.
Tel.: 36/62/599-599; Fax: 36/62/599-555
E-mail: n.nora@ativizig.hu
Nyomás: „NORMA” Nyomdász Kft.,
Hódmezővásárhely

F.: ATIVIZIG
6720 Szeged, Stefánia 4.
6701 Pf. 390

DÍJ HITELEZVE
SZEGED I.
Megyei Postahivatal
6701

NYOMTATVÁNY